

SỐ 33

PHẬT NÓI KINH NƯỚC SÔNG HẰNG

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Tam tạng Pháp sư Pháp Cự.

Nghe như vậy:

Một thời Phật cùng chúng đệ tử Đại Tỳ-kheo Tăng, các Bồ-tát đồng đi đến sông Hằng, chư Thiên, dân chúng, quý, thần, rồng, nhân, phi nhân và những vị mới phát tâm theo đạo nhiều vô số, tất cả đều mang hoa hương, kỹ nhạc đi theo sau Phật. Đến sông Hằng, tất cả đều trải tòa ra ngồi, chúng hội đã ổn định. Vào ngày mười lăm trong tháng, ngày thuyết giới, Tôn giả A-nan từ tòa đứng dậy, sửa lại y phục, đến phía trước đảnh lễ, đầu chạm sát chân Phật, rồi quỳ xuống chấp tay bạch:

–Các đệ tử đã an tọa ổn định, cúi mong Đức Phật có thể thuyết Giới kinh.

Đức Phật im lặng không đáp. Tôn giả A-nan liền trở về chỗ ngồi. Thật lâu, mãi đến nửa đêm Tôn giả A-nan lại đứng dậy, đến phía trước, quỳ thẳng bạch Phật:

–Đã nửa đêm rồi, các đệ tử đều ngồi yên lặng, mong được nghe Đức Phật thuyết Giới kinh.

Đức Phật lại im lặng không trả lời, Tôn giả A-nan lại về chỗ ngồi rất lâu, gà sắp sửa gáy, Tôn giả A-nan lại đến phía trước quỳ xuống, chấp tay bạch Phật:

–Gà sắp gáy, các đệ tử mong muốn nghe Phật thuyết Giới kinh.

Đức Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Con người sống chết xoay vần qua lại trong năm đường, ở thế gian hết sức thống khổ. Kẻ không tự hay biết cội nguồn của đời trước,

kiếp trước, đều do tâm ý không được ngay thẳng. Thân người rất khó được, đã được thân rồi lại càng khó được nghe Giới kinh của Phật, đã được nghe Giới kinh của Phật rồi mà tin nhập được Phật đạo lại càng khó, đã tin nhập Phật đạo mà giữ được Giới kinh lại càng khó hơn. Đức Phật muốn nói Giới kinh, nhưng nay có một đệ tử ở trong nhóm này chẳng thể thọ trì Giới kinh của Phật, do đó nên Đức Phật mới không nói Giới kinh.

Tôn giả A-nan bạch Phật:

–Con không biết vị đệ tử không trì Giới kinh ngồi ở chỗ nào?

Tôn giả Đại Mục-kiền-liên ở trong pháp tam-muội đã quan sát khắp lượt, thấy người đệ tử không trì giới, liền đứng dậy đi đến trước vị ấy, nói:

–Ông là đệ tử của Đức Phật mà không thể thọ trì Giới pháp, đó là hạng người phế bỏ, không thể cùng ngồi chung với các Tôn giả. Hãy đứng dậy, đi ra, không được trở lại trong chúng này nữa.

Đức Phật bảo Tôn giả Đại Mục-kiền-liên:

–Tôn giả đã khéo giải thích, khiến cho người đệ tử không giữ giới ra khỏi nơi đây, tự biết xấu hổ nên đi ra.

Đức Phật bảo các đệ tử:

–Lành thay! Nay Ta sẽ thuyết pháp.

Các đệ tử đều chấp tay thưa:

–Thưa vâng, chúng con xin thọ giáo.

Đức Phật dạy:

–Nước thủy triều trong biển lớn lúc dâng lên không vượt qua mức cũ, lúc xuống cũng không vượt qua mức cũ. Các đệ tử đều nên giữ vững tâm, chánh ý quay trở lại tự xem trong năm tạng của mình, suy nghĩ biết sự sanh tử rất đau khổ, hãy phụng trì Giới kinh, đừng để thiếu sót, phạm phải. Người trì năm giới được sanh trở lại nhân gian làm người. Người giữ mười giới được sanh lên trời, người giữ hai trăm năm mươi giới đời này được quả A-la-hán, Bích-chi-phật, Bồ-tát, đạo lớn Nê-hoàn của Phật. Nhờ đạo mà được thân người, nên phụng trì giới kinh, dầu có chết thì chịu chết đừng để khiếm khuyết sai phạm dẫu chỉ lớn bằng lông tóc.

Thí như nước trong biển lớn lúc sáng, lúc tối, khi lên, khi xuống, không vượt quá mức cũ. Trong biển có bảy báu. Bảy báu ấy

là những gì?

1. Bạch ngân.
2. Hoàng kim.
3. San hô
4. Bạch châu.
5. Xa cừ.
6. Minh nguyệt châu.
7. Ma-ni châu.

Đó là bảy báu ở trong biển. Nay trong đạo Phật cũng có bảy báu.

Đức Phật dạy:

–Bảy báu đó là:

1. Tu-đà-hoàn.
2. Tư-đà-hàm.
3. A-na-hàm.
4. A-la-hán.
5. Bích-chi-phật.
6. Bồ-tát phát tâm hóa độ tất cả.
7. Đạo lớn Nê-hoàn của Phật.

Đó là bảy báu. Muốn đạt được đạo báu cần phải lìa bỏ các nẻo dâm dật, sân hận, ngu si; phải trì giới tinh tấn, tích chứa công đức, trong ngoài thanh tịnh, tự giữ sự thanh cao khác thường. Như vậy, nước trong biển không chứa vật ô uế, nếu có người chết ô uế, hôi thối, không thanh khiết, gió mạnh sẽ thổi lên bờ. Nay trong đạo Phật cũng không chứa những người xấu ô uế, không giữ Giới kinh. Các người đã phạm Giới kinh nên cho ra khỏi đại chúng ngay. Thí như có bốn loại chuột. Một là chuột ở trong phòng, hai là chuột ở trong nhà, ba là chuột ở nơi ruộng hoang, bốn là loại chuột ở nơi dơ sạch lẫn lộn. Loại chuột ở trong phòng thì không thể sống nơi đất bằng, loại chuột sống ở đất bằng thì không thể sống trong phòng ốc, loại chuột sống nơi ruộng hoang thì không thể sống trong nhà người được, chuột ở trong nhà người thì không thể sống ngoài đồng hoang, chuột sống nơi vừa sạch vừa dơ thì không thể ra khỏi chỗ ấy mà sống được, vì không biết kho lẫm đầy lúa ở đâu. Con người cũng lại có bốn hạng. Sao gọi là bốn hạng? Một là người tâm ý đoan chánh trì giới không phạm, muốn đạt

được đạo quả A-la-hán; hai là người trì giới tinh tấn muốn được đạo quả Bích-chi-phật; hạng người thứ ba là trì giới cầu học thông rõ kinh, có trí tuệ, dốc độ tất cả, muốn đạt được Phật đạo; hạng thứ tư là giả danh làm đệ tử, nhưng không thể phụng trì giới sáng suốt, không muốn học hỏi, tâm ý do dự vì sợ không đắc đạo. Bốn loại đệ tử trên cũng như bốn loại chuột ấy.

Đức Phật dạy:

–Này các đệ tử, trong thiên hạ có năm con sông lớn. Dòng nước ở phương Đông có một con sông lớn tên là Sa lộc, dòng nước ở phương Nam có một con sông lớn tên là A-di, dòng nước ở phương Tây có một con sông lớn tên là Hằng, dòng nước ở phương Bắc có một con sông lớn tên là Mặc-bồi-hôi, dòng nước ở chính giữa tên là Vi giang. Chúng chảy vào biển đều bỏ tên riêng của mình, chỉ gọi là nước biển.

Đức Phật dạy:

–Này các đệ tử, có chủng tộc Bà-la-môn, có chủng tộc Sát-lợi, có chủng tộc Công sư, có chủng tộc Điền gia, có người ăn xin. Chủng tộc nào cũng tự cho rằng: “Chủng tộc của ta là cao sang”, nhưng sự phú quý, hay bần tiện đều giống như nước của năm con sông lớn chảy vào biển cả. Tất cả mọi dòng họ làm đệ tử của Phật đều bỏ tên họ riêng của mình, chỉ gọi là đệ tử của Phật mà thôi, làm gì có giàu nghèo mà tự kiêu mạn? Kẻ biết trước phải dạy lại cho kẻ biết sau. Không được nói: “Ta biết đạo”, rồi tự cho là hơn. Không được nói: “Ta học lâu, biết nhiều kinh”, không được nói: “Ý ta nghĩ là đúng với đạo, ý của ông nghĩ thì không hợp đạo”, nói như vậy đều là phạm giới, không được ở trong chúng. Trong đạo pháp, lớn nhỏ phải cùng nhau dạy dỗ, che chở, hãy cùng nhau thừa kế. Có người chưa hiểu kinh đạo, không được nói cho họ nghe những việc sâu xa, đó là lỗi lớn. Lúc trời mưa to, nước mưa chảy vào rãnh, nước rãnh chảy vào khe nước, khe chảy vào sông lớn, nước sông lớn chảy vào trong biển, nước trong biển thì không tăng, không giảm.

Này các đệ tử, có người đắc quả Tu-đà-hoàn; có người đắc quả Tư-đà-hàm; có người đắc quả A-na-hàm; có người đắc quả A-la-hán; có người đắc quả vị Bích-chi-phật; có người đạt được bậc Bất thoái chuyển; có người đạt được đạo Nê-hoàn của Phật. Người đến, người đi

nhưng đạo Phật không hề tăng, giảm. Giống như nước biển không tăng không giảm.

Đức Phật dạy:

–Ở trong biển có loại cá lớn: một là dài bốn ngàn dặm; hai là dài tám ngàn dặm; ba là dài một vạn hai ngàn dặm; bốn là dài một vạn sáu ngàn dặm; năm là dài hai vạn dặm; sáu là dài hai vạn bốn ngàn dặm; bảy là dài hai vạn tám ngàn dặm. Người học đạo nếu không gặp minh sư, đâu biết trong thiên hạ có đạo lớn. Chèo thuyền dạo chơi ở các rãnh, ao, suối đâu biết trong thiên hạ còn có sông to biển lớn nữa. Kinh Phật như sông to bể rộng, tất cả kinh sách của thế gian đều nhờ nơi kinh Phật mà lưu xuất. Kinh đã khó gặp mà được thấy nghe thì nên giữ gìn, đọc tụng. Sau này hàng ngàn, vạn ức năm có còn Giới kinh của Phật chăng? Mặt trời, mặt trăng, tinh tú còn có lúc hủy hoại, nhưng phụng hành Giới kinh của Phật thì không lúc nào bị hoại diệt. Từ nay về sau Đức Phật không còn thuyết Giới kinh lại nữa. Giới kinh của Phật hết sức quan trọng. Trong đó có người thọ trì giới mà phạm điều ác thì đầu bị bể làm bảy mảnh.

Đức Phật nói kinh này xong, các đệ tử đều một lòng trân trọng thọ trì Giới kinh. Chư Thiên, dân chúng, quý, thần, rồng đều đến phía trước, đầu mặt cung kính đảnh lễ Phật rồi lui ra.

